

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֲדָשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

הַאֲזִינוּ – תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך כ"ג - חלק כ"ח

קונטרס 688

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

עץ חיים להאריז"ל: הקדמת מוה"ר חיים ויטאל על שער הקדמות. עץ חיים שער לב פרק א' מ"ת. שער לח פ"ו מ"ת. שער מט פ"ג. – שער הגלגולים הקדמה כ'. הקדמה לג. הקדמה לט. – שער הפסוקים: פ' ויגש, שמות, בא, בשלח, כי תשא, בלק, עקב. ספר מלכים א', ישעיה. – ספר הליקוט: פ' תולדות, וישב, שמות, בשלח, כי תשא, בהעלותך, חוקת, דברים, ואתחנן, עקב, כי תצא, וילך, ספר מלכים א', ישעיה, תהלים. – ספר עץ הדעת טוב להאריז"ל: פ' בא, בשלח יתרו, משפטים, תרומה, כי תשא, ויקהל, פקודי, שמיני, קדושים, במדבר, בהעלותך, חוקת, בלק, פנחס. – שער מאמרי הרשב"י פ' משפטים, ליקוטי תורה פ' בראשית, מקץ, שמות, ויקהל. –

ספר משנת חסידים: מסכת יעקב פ"ב, מסכת סדר ליל פסח פ"י. – פרדס רימונים להרמ"ק: שער כג פ' טז. – אוצר עדן הגנוז למהר"א אבולעפיא: ח"ב סי' א'. – ספר הפליאה להמקובל האלקי רבי אביגדור קרא מפראג. – עבודת הקודש למר"מ אבן גבאי ח"ב פל"ב. – ספר המפואר למוהר"ש מולכו דרוש על פ' בראשית. – מגיד משרים לרבינו יוסף קארו פ' תרומה, פ' במדבר. – חסד לאברהם למהר"א אזולאי מעין א' נהר יז, מעיין ב' נהר ס"ז, מעיין ד' נהר נד, מעיין ה' נהר יז, כה, לב, מעיין הששי הקדמה, נהר א'. ב', ה'. – מגלה עמוקות עה"ת: פ' תולדות, וישלח, ויגש, וארא, בא, תרומה, ויקרא, תזריע, קדושים בהר, בחקותי, שלח, קרח, חוקת, בלק, פנחס, ואתחנן, ואת הברכה. – מגלה עמוקות רנ"ב אופנים על פ' ואתחנן: אופן כד, נח, עד, עה, פ, צו, קי, קב, קמד, קפו, קצח, רנא, רנב. – ספר מבוא לחכמת הקבלה למהר"ש טולידאנו: ח"א שער ז' פ"ז, ח"ב שער ו' פ"ז, ח"ג מאמר א' הנוכה. – ספר מעולפת ספרים: מוהרנ"ש אלגאזי: יום תשעה עשר אות י"ג, טו, יום עשרים ואחד אות לב, – ספר עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו: מאמר חיקור דין ח"ג פ' כ"ב, מאמר אם כל חי ח"א סי' ג', כב, – ספר יונת אלם פ"ד, כתבים: מאמר הנפש: ח"ב פ"ד, ח"ה פ"י, י"ב, חלק י"ז פ"ד, מאמר מאה קשיטה: סי' כ"ו, סי' נ"ג, מאמר שבתות ה': כת"י ח"ג, מאמר צבאות ה' ח"ב. – של"ה הקדוש: שער האותיות: עמק ברכה אות ו', מסכת שבועות פרק תורה אור אות מ"ו, מסכת תענית דרוש מטות מסעי אות כד, מסכת יומא הל' תשובה אות סב, – ספר בראשית: וישב, מקץ, ויגש. ספר שמות פ' בא תורה אור אות ג', פ' כי תשא תו"א אות ג', פ' ויקהל פקודי תו"א אות ב', ספר במדבר נשא בהעלותך תו"א אות יג, פ' חוקת תו"א אות ב', פ' ואתחנן תו"א אות א', ג, – ווי העמודים פ"א. – הרמח"ל הקדוש: ספר דרך עץ חיים, ספר אדיר במרום ח"א תניא אמר רבי שמעון, ומחצדי חקלא ועירין אינון, למגזר מילין דקשוט, ח"ב מאמר ביאר ז' מלכים. – ספר תיקונים חדשים: הקדמה, תיקונא תמינאה, תיקונא תמינאר, תיקונא תמינאי ועשרין, תיקונא חמשין וחמש, תיקונא שבעין. – ספר קנאת ה' צבקות ח"ב, – מאמר ויהי מקץ. – פירוש הרמח"ל עה"ת בראשית, שמות, במדבר, דברים. – דרוש בסעודת ליל טו"ב בשבט ה' תצ"ג. – דרושי ונתת הכסף. – ראשי פרקים ד"ת לרמח"ל, – ספר תקט"ו תפילות: תפילה קיג, קנא, קנד, קעו, קעז, רב, רפט, שי, שעא, תפילה חשמו"ל, תצה, תפלה ואתחנן. – שערי השלש מהר"ש אלישוב: ח"א סי' טו פ"א, ח"א סי' יט בסוד נורא עלילה, ח"ב סי' ב' פ"ב, פ"ג, סימן ד', סי' ה', סי' ו', סי' ז', סי' יג פ"ד. – הגר"א מוילנא, אבן שלמה פ"א. ביאור הגר"א על תיקוני זוהר דף קיא עא. – יהל אור על הזוהר בראשית דף כח עב. אדרת אליהו פ' דברים. ביאור על תיקוני זוהר דף צו עב.

תלמידי בעל שם טוב: אוצר החיים – קאמרנא פ' תצא. – היכל הברכה: וארא, כי תשא, פקודי דף שיח, פ' בלק, פ' ראה, דף יג עב פ' תצא, עקב דף סח עב, דף רט ע"א. כי תבא דף כח ע"ד. – זוהר חי' פ' בראשית דף כה עא, דף כג עב. דף לז עא. דף קא ע"ד, דף קו עא, דף קיב ע"ג, דף קיג, דף שבט ע"ד. פ'

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג') דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג')... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד בן יי בוא ו"ן בן יי ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי הית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואות...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

באותו אשרי. שהוא הפתח והראש של התורה. נאמר בו והיה כעץ שתול על פלגי מים. וזה עץ החיים שנאמר בו ועלהו לא יבול.

כ) ללמד תקוני זהר ארבעים יום מראש חדש אלול עד יום הכפורים

בהקדמת המוציא לאור תקוני זהר מהגר"א, כתוב, וז"ל: יעין בסוף הקדמת בעל כסא מלך, ועוד בכמה ספרים קדושים שהלהיבו מאד ללמד התקוני הזהר בארבעים יום שמראש חדש אלול עד יום הכפורים. ואולי יש להסמיק זה ממה שכתב בתקון ו' ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה ונדא יום הכפורים, דתבת נח היא אמא עלאה חלון דילי הוא עמודא דאמצעיתא, דביה אור יתירה אור. וכתב בבאור הגר"א שביום הכפורים חלונות התבה והוא תשובה אמא עלאה פתוחים, וזהו שכתוב מקץ ארבעים יום, שהם ארבעים יום הידועים מראש חדש אלול, ורעיא מהימנא איתא על התקוני זהר דאיהי כגוונא דתבת נח וכו' כידוע.

ויחי ד' תכו, דף תלט. שמות דף ז' ע"ג. דף פו ע"ד. דף קע עב. – זקן ביתו מ"א אופן ז דף מז, אופן טו דף עה, מ"ד אופן י"ג דף רט. – נתיב מצוותיך שביל אמונה ג' אות כו. – תולדות יעקב יוסף פ' נשא דף תס, פ' שופטים דף תרסו. – בני יששכר מאמר חודש אדר מאמר ג'. ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ח, כב. – דברי חיים פ' ויקהל. דברי שמחה מכתב יג. – אשרי האיש דף מט. ארץ החיים א' פ"ב. אור עולם אות יא. תפארת היהודי אות ו'. נפלאות היהודי ח"ת דף 46. על הגאולה ע' קלו. דברי יואל פ' נשא ע' קפת. דברי שמואל (סלאנים) פ' נח. דברי תורה מונקאטש מוהר"ת א' טו. אשרי האיש דף מט. מכתב התעוררות ע' עג. הרה"ק רבי דוד מלעלוב. זכרון יעקב יוסף מע' צ. אמת ואמונה דף ו' עב. שמחת ישראל, מאמרי שמחה. גאולת הארץ דף ו'. חידושי הרי"ם על מסכת גיטין, השמטות לפ' שלח. חידושי הרי"ם, גלות וגאולה. פירוש הגר"א על דרך הרמז מגילת אסתר א. חוט המשולש דף מב. חת"ס דרוש ח' תמוז תקס"ט. על הגאולה ועל התמורה דף קפו. קדושת יום טוב פרשת וזאת הברכה. מהר"י ט"ב הגש"פ דף קטז. משכיל אל דל (קאלאמייא) ח"ג כלל י פרט א. – חידושי תורה פ' קרח ע' רנ. ויואל משה מאמר א' סי' קנג. מאמר ש"ש דף קנ. חידושי תורה בדברים ע' לח. על הגאולה ע' קעו. חידושי תורה ע' כו בשלח, ע' קעט, קרח ע' רנ. בהעלותך ע' קלג. תשי"ז ע' לד, ע' תקלו, תשי"ב ע' לב, חיד"ת דרשות מא"י ע' קנה. – דברות קודש. ויואל משה ע' קנב, קנו, קסא. דברי יואל מכ' ח"א ע' קלה, פ' וישלח דף קכ. – שולחן הסהור מאמר אמונה ופרנסה דף עד, זכרון צדיקים חודש אייר. – אור הנר דף יג. סיפורי הרמ"ח ע' כה. – אוצר הסיפורים ח"ד א' ד' (מרגליות). פאר ובבוד (סיפורים מזהר"ש מבעלזא) דף 258

בלחישת הפה. ואלו מצד הנחש, ומהם מצד של קסם. וכל אותם שאסור לומר בפה ואסור לעשות במעשה היה אומר. עד שמצאתי על חלאים ידועים שצריך לומר כף, ולנדות בנדיי ובשמתא על אותו חלי, והוא תמיהה גדולה אצלי.

שמח רבי אלעזר, ושמחו החברים. אמר רבי אלעזר, אם אותו ספר היה אצלנו, היינו רואים מה הוא אומר. אני אמסר במסירה על מנת להראות למנורה הקדושה. ולמדנו, אמר רבי אלעזר, אותו הספר היה בדי שנים עשר חדש, ומצאתי בו אורות עליונות וחשובים. באשר הצעתי לאותם סודות שהיו מבלעם, תמיהתי.

יום אחד לחשתי במקום אחד, והיו האותיות עלולות ויורדות. עד שראיתי בחלום ואמר לי, מה לך להכנס בתחום שאינו שלך ושאני נצרך לך? התעוררתי. ורע בעיני על סודות הסתומים שהיו שם. שלחתי לאתו יהודי, ורבי יוסי ברבי יהודה שמו, ונתתי לו את הספר.

ובסודות של בלעם מצאתי מאותם שמות של מלאכים ששלח לו בלק, ולא היו מסתדרים על תקונם כמו שצריך. אבל כמה מיני רפואה מצאתי בו שהם מתקנים על תקוני התורה וסודות סתומים שלה. וראיתי שהם בחסידות, ותפלות ובקשות להקדוש ברוך הוא. ואם תאמר שהיה עושה רפואה בפסוקי התורה או בסודות התורה - חס ושלום. אלא היה אומר סודות התורה, ועל אותו סוד הוציא סודות של רפואה שלא ראיתי באפן זה לעולם. אמרתי, ברוך הרחמן שהחכים לבני אדם מחכמה של מעלה.

אסוותא דלהון, בלחישו דפומא. ואינון מסטרא דנחש, ומנהון מסטרא דקסם. וכל אינון דאסור לומר בפומא, ואסור למעבד בעובדא, הנה אמר. עד דאשפחנא על מרעין ידיעאן דאצטריך לומר כף. ולנדהיי בנדהיי ובשמתא, על ההוא מרע. ואיהו תוהא סגי לגבן.

חרי רבי אלעזר, וחדו חבריאי. אמר רבי אלעזר, אי ההוא ספרא הנה לגבן נחמי מה איהו אמר. אנא אמסר במסירה, על מנת לאחזאה לבוצינא קדישא. ותנינן, אמר רבי אלעזר, ההוא ספרא הנה בידי תריסר ירחי, ואשפחנא ביה נהורין עלאין ויקירין. פד מטינא לאינון רזין דהו מבלעם תוהנא.

יומא חד לחישנא באתר חד, והוו אתוון סלקן ונחתן. עד דחמינא בחלמא, ואמר לי, מה לך למיעל בתחומא דלא דילך, ולא אצטריך לך. אתערנא, ואבאיש קמאי, על רזין סתימין דהו תמן. שדרנא לההוא יודאי, ורבי יוסי ברבי יהודה שמייה, ויהיבנא ליה ספרא.

וברזין דבלעם אשפחנא, מאינון

שמח דמלאכין דשדר ליה בלק, ולא הו מסתדרן על תקונייהו כדקא יאות. אבל כמה זיני אסוותא אשפחנא ביה, דקא מתתקני על תקוני אורייתא, ורזין סתימין דילה. וחמינא דאינון פחסידותא. וצלותין ובעותין לקודשא בריך הוא. ואי תימא, דהו עביד אסוותא בפסוקי אורייתא, או ברזין דאורייתא. חס ושלום. אלא הוה אמר רזין דאורייתא, ועל ההוא רזא אפיק רזין דאסוותא, דלא חמינא כההוא גוונא לעלמין. אמיןא בריך רחמנא, דאחפים לבני נשא מחכמתא דלעילא.

וּמֵאַיִנוֹן מְלִין דְּבַלְעָם נְסִיבְנָא, וְחֲמִינָא בְּהוּ
דְּלֵא הוּהּ בְּעֵלְמָא חֲפִים בְּחַרְשִׁין
כְּגִינְיָה. אֲמִינָא, בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְּבִטְלָא מְעֵלְמָא
חַרְשִׁין, דְּלֵא יִטְעוֹן בְּנֵי נֶשָׁא מִבְּתַר דְּחִלְתָּא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה שְׁמוֹ אֲמֵן.
(ע"ב) בְּרִיךְ יְיָ לְעוֹלָם אֲמֵן וְאֲמֵן. יְמֵלוֹךְ יְיָ
לְעוֹלָם אֲמֵן וְאֲמֵן.

וּמֵאַיִנוֹן מְלִין דְּבַלְעָם נְסִיבְנָא, וְחֲמִינָא בְּהוּ
דְּלֵא הוּהּ בְּעֵלְמָא חֲפִים בְּחַרְשִׁין
כְּגִינְיָה. אֲמִינָא, בְּרִיךְ רַחֲמָנָא דְּבִטְלָא מְעֵלְמָא
חַרְשִׁין, דְּלֵא יִטְעוֹן בְּנֵי נֶשָׁא מִבְּתַר דְּחִלְתָּא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִתְבָּרַךְ וְיִתְעַלֶּה שְׁמוֹ אֲמֵן.
(ע"ב) בְּרִיךְ יְיָ לְעוֹלָם אֲמֵן וְאֲמֵן. יְמֵלוֹךְ יְיָ
לְעוֹלָם אֲמֵן וְאֲמֵן.

הדרן לסיום ספר דברים מספר הזוהר

הדרן עלך ספר דברים מספר הזוהר. והדרך עלן. דעתן עלך ספר דברים מספר הזוהר. ודעתך
עלן. לא נתנשי מנך ספר דברים מספר הזוהר. ולא תתנשי מנן. לא בעלמא הרין ולא בעלמא

דאיתי: (ג"ב)

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפות עמך בית ישראל. ונתיה אנחנו וצאצאינו
וצאצאי צאצאינו, וצאצאי עמך בית ישראל. כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה. מאויבי
תחבמני מצותך, כי לעולם היא לי. יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש. לעולם לא אשכח
פקודיך כי בם חיותני. ברוך אתה יי למדני חקך. אמן אמן אמן סלה ועד. מודים אנחנו
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי
קרנות. שאנו משכימים והם משכימים. אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים
בטלים. אנו עמלים והם עמלים, אנו עמלים ומקבלים שכר, והם עמלים ואינם מקבלים שכר.
אנו רצים והם רצים, הם רצים לבאר שחת, ואנו רצים לחיי העולם הבא, שנאמר ואתה
אלהים תורידם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בשם שעזרתני לסיום ספר דברים. כך תעזרני
להתחיל ספרים אחרים ולסיימם. ללמד וללמד מתוך הרחבה. לשמר ולעשות ולקיים את כל
דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים (והנביאים) ותלמידי חכמים הנזכרים בספר
תקוני זוהר, יעמד לי ולזרעי ולזרע זרעי, שלא תמוש התורה הקדושה מפי זרעי וזרע
זרעי מעתה ועד עולם. ויקים בנו מקרא שכתוב, בהתהלךך תנחה אתך בשכבך תשמור עליך,
והקיצות היא תשיחך. כי בי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים. אךך ימים בימינה, עושר
וכבוד בשמאלה. יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום.

הקדמת תקוני הזהר (דף א ע"א)

הקדמת תקוני הזהר

רבי שמעון הלך לו וברח למדבר לוד ונגנו במערה אחת הוא ורבי אלעזר בנו. התרחש נס ויצא להם חרוב אחד ומעין מים אחד. אכלו מאותו חרוב ושתו מאותם מים, והיה אליהו, זכור לטוב, בא אליהם בכל יום פעמים ומלמד אותם, ולא ידע איש עליהם וכו', בזהר חדש פרשת תבוא פתוב שם.

וזה נקרא תקוני הזהר, שהם שבעים פנים לתורה, שפרש רבי שמעון בר יוחאי במלת "בראשית" מסתרי תורה.

קום רבי שמעון ופתח דברים לפני השכינה. פתח ואמר: והמשפלים יזהרו בזהר הרקיע וגו'. והמשפלים - אלו רבי שמעון והחברים, יזהרו - פשהתפנסו לעשות את החבור הזה, רשות נתנה להם, ולאליהו עמם, ולכל הנשמות של הישיבות לרדת ביניהם ולכל המלאכים בנסתר ובדרוך שכל.

ועלת על הפל נתן רשות לכל השמות הקדושים ולכל ההיות ולכל הכנויים לגלות להם סודות טמירים, כל שם בדרגתו, ורשות נתנה לעשרת הספירות לגלות להם סודות טמירים שלא נתנה רשות לגלות להם עד שיבא דורו של מלך המשיח.

בזהר הרקיע שהוא כולל כל צבע, זהר טמיר ונגונו, זהר בהיר בשחקים, זורק ניצוצות ומבהיק כמו ברק לעינים, זהר וזהר לכן פלכנה, זהר וזהר אדם כמו מאדים, זהר מבהיק, כולל ירק פחמה, זהר ירק ככוכב, זהר כולל לכן ואדם, זהר וזהר לכל עבר כמי שמפה בפטיש וזורק שביבים לכל צד, כך מהזהר

רבי שמעון אזל ליה וערק למדברא דלוד ואתגניז בחד מערתא הוא ורבי אלעזר בריה, אתרחיש ניסא נפק להון חד חרוב וחד מעינא דמיא, אכלי מההוא חרוב ושתן מההוא מיא, והיה אליהו זכור לטוב אתי להון בכל יומא תרי זימני ואוליף לון, ולא ידע איניש בהו וכו', בזהר חדש פרשת תבוא פתוב שם.

ודא אתקרי תקוני הזהר דאינון שבעין אנפין לאורייתא דפריש רבי שמעון בר יוחאי במלת בראשית מסתרי אורייתא.

קום רבי שמעון אפתח מילין קמי שכינתא, פתח ואמר והמשפלים יזהרו בזהר הרקיע וגומר (דניאל יב ג), והמשפלים אלין רבי שמעון וחרבייא, יזהרו פד אתפנשו למעבד האי חבורא, רשותא אתיהיב להון ולאליהו עמהון ולכל נשמתין דמתיבתאן לנחתא ביניהו ולכל מלאכיא באתפסאי ובארח שכל.

ועלת על פלא יהיב רשו לכל שמיהן קדישין ולכל הויין ולכל כנויין לגלאה לון רזין טמירין כל שם בדרגא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירן לגלאה לון רזין טמירין דלא אתיהיב רשו לגלאה לון עד דיהי דרא דמלכא משיחא.

בזהר הרקיע דאיהו פליל כל גוון, זהר טמיר ונגניז, זהר בהיר בשחקים, זהר זריק ניצוצין ומבהיק כברק לעינין, זהר זהיר חגור פסיהרא, זהר זהיר סומקא כמאדים, זהר מבהיק פליל ירוקא פחמה, זהר ירוק ככוכב, זהר פליל חגור וסומק, זהר זהיר לכל עיבר, כמאן דמחא בפטיש וזריק שביבין

**לְכַל סְטָרָא, הִכִּי מְהֵאֵי זֵהָר זְהַרִּין כְּמָה
נְשַׁמְתִּין, דְּאִינוּן זְהַרִּין כְּלָהוּ בְרָקִיעַ.**
נוסחא אחרונא.

הִזָּה זֹהַרֹת כְּמָה נְשַׁמֹת, שְׁהֵם
זֹהַרֹת כְּלָן בְּרָקִיעַ.
נְסַחָא אַחֲרָת

שְׁנַיִנו, וְהַמְשַׁכְּלִים יְזַהְרוּ כֹהֵר
הַרְקִיעַ, שֶׁהוּא זֵהָר טְמִיר וְגַנּוּז,
זֶה כְּת"ר. זֵהָר בְּהִיר בְּשַׁחֲקִים,
זֶה חֲכָמָה. זֵהָר זֹרֵק נִיצוּצוֹת
וּמְבַהֵיק כְּבָרְק לְעֵינַיִם, זֶה
בִּינ"ה. זֵהָר לְבָן כְּלִיל אֹכֶם
גְּדִל"ה. זֵהָר זֹהָר אָדָם כְּמֵאֲדִים,
זֶה גְבוּר"ה. זֵהָר מְבַהֵיק כֹּלֵל
יֵרֵק כְּחֶמֶד, זֶה תְּפַאֲר"ת. זֵהָר יֵרֵק
כְּכֹכֵב, זֶה נְצ"ח. זֵהָר כֹּלֵל
שְׁחַר וְאָדָם, זֶה הו"ד. זֵהָר זֹהָר
לְכָל עֵבֶר כְּמִי שֶׁמֶפֶה כְּפִשִׁשׁ
וְזֹרֵק שְׂבִיבִים לְכָל צַד, זֶה
יִסו"ד.

וְאֵלֹו הֵם נְשַׁמֹת מֵאֵלוּ
הַמְשַׁכְּלִים שֵׁישׁ בְּהֵם שְׁכָל
לְדַעַת בְּסוּדוֹת רְבוּנָם, כְּלָם
רְשׁוּמִים וּמְצִירִים בְּמַלְכוּת
הַרְקִיעַ כְּכֹכֵבִים שְׁמֵאִירִים
בְּרָקִיעַ. וְהֵינּוּ יְזַהְרוּ כֹהֵר
הַרְקִיעַ, מֵהַרְקִיעַ שְׁמֵאִירִים בּוֹ
- אֵף אֵלֶּה הַנְּשַׁמֹת שֶׁל
הַמְשַׁכְּלִים כְּכֹכֵבִים בְּרָקִיעַ, כֹּף
מֵאִירִים בְּכֶסֶף.

וְכָלֵם פּוֹרְחוֹת מִן הַרְקִיעַ, וְזֶה
צְדִיק חַי הַעוֹלָמִים, שֶׁמֶמֶנּוּ
פּוֹרְחוֹת נְשַׁמֹת הַצְּדִיקִים
וּמֵאִירֹת בְּלִבָּנָה, וְעַלֵּיהֶם כְּתוּב
וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִיִּם בְּרָקִיעַ
הַשָּׁמַיִם לְהֵאִיר עַל הָאָרֶץ.

וְהוּא הַרְקִיעַ שֶׁמֶעַל לַחַיּוֹת, זֶהוּ
שֶׁכְּתוּב וּמִמֶּעַל לָרְקִיעַ אֲשֶׁר עַל
רֵאשִׁם. וְהַכֹּף רְקִי"ע, וְתַמְצָא
אוֹתוֹ עֵיק"ר, וְיִסוּד הַמְּרַפְּבָה
שֶׁעָלָיו עוֹמְדִים הַחַיּוֹת וְכֶסֶף
הַמְּרַפְּבָה עָלָיו, וְעָלָיו נֶאֱמַר
וְצְדִיק יִסוּד עוֹלָם, עַל הַצְּדִיק
שֶׁלְמַעֲלָה עוֹמֵד הַעוֹלָם הַמְּכֻסָּה,
וְעַל הַצְּדִיק שֶׁלְמַטָּה עוֹמֵד עוֹלָם
הַנְּגַלָּה, וְהֵינּוּ מְצַדִּיקֵי הַרְבִּים - מֵאוֹתוֹ צְדִיק שֶׁל הַעוֹלָם תְּלוּיִים. מִי הֵם הַרְבִּים? אֵלֹו שְׁנַאֲמַר

תֵּאֲנָא וְהַמְשַׁכְּלִים יְזַהְרוּ כֹהֵר הַרְקִיעַ, דְּאִיהוּ זֵהָר טְמִיר וְגַנּוּז דָּא
כְּת"ר, וְזֵהָר בְּהִיר בְּשַׁחֲקִים דָּא חֲכָמ"ה, וְזֵהָר יֵרֵק נִיצוּצִין
וּמְבַהֵיק כְּבָרְק לְעֵינַיִן דָּא בִּינ"ה, וְזֵהָר חוּרֵו כְּסִיחָרָא דָּא גְּדִיל"ה,
וְזֵהָר זֹהִיר סוּמָקָא כְּמֵאֲדִים דָּא גְבוּר"ה, וְזֵהָר מְבַהֵיק כְּלִיל יוֹקָא
כְּחֶמֶד דָּא תְּפַאֲר"ת, וְזֵהָר יֵרֵק כְּכֹכֵב דָּא נְצ"ח, וְזֵהָר כְּלִיל אֹכֶם
וְסוּמָק דָּא הו"ד, וְזֵהָר זֹהִיר לְכָל עֵיבֶר כְּמָאן דְּמָחָא כְּפִשִׁישׁ וְזֹרֵק
שְׂבִיבִין לְכָל סְטָר דָּא יִסו"ד.

**וְאֵלִין אִינוּן נְשַׁמְתִּין מֵאֵלִין מְשַׁכְּלִים דְּאִית
בְּהוּן שְׁכָל לְאַשְׁתַּמוּדְעָא בְּרִזִין
דְּמֵאִרְיָהוּן, כְּלָהוּ רְשִׁימִין וּמְצוּיָרִין
בְּמַלְכוּתָא דְרָקִיעָא כְּכֹכֵבָא דְנְהַרִין בְּרָקִיעָא,
וְהֵינּוּ יְזַהְרוּ כֹהֵר הַרְקִיעַ, מֵאֵי הַרְקִיעַ
דְּנְהַרִין בִּיהַ נְשַׁמְתִּין דְּמְשַׁכְּלִים כְּכֹכֵבָא
בְּרָקִיעַ הִכִּי נְהַרִין כְּכֶרְסֵיא.**

וְכִלְהוּ פְּרַחִין מִן רְקִיעַ, וְדָא צְדִיק חַי
עוֹלָמִים דְּמַגִּיחַ פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין
דְּצְדִיקָא וְנְהַרִין בְּסִיחָרָא, וְעַלֵּייהוּ
כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית א יז) וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִיִּם בְּרָקִיעַ
הַשָּׁמַיִם לְהֵאִיר עַל הָאָרֶץ.

וְאִיהוּ רְקִיעַ דְּאִיהוּ לְעִיל מַחִיוּן הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (יִחְזָקָל א כז) וּמִמֶּעַל לָרְקִיעַ אֲשֶׁר
עַל רֵאשִׁם, וְהַכֹּף רְקִי"ע וְתַשְׁפַּח לִיהַ
עֵיק"ר, וְיִסוּדָא דְּמְרַפְּבָתָא דְּעַלֵּיהַ קִימִין
חַיוּן וְכֶרְסֵיא דְּמְרַפְּבָתָא עַלָּא, וְעַלֵּיהַ
אַתְמַר (מְשִׁלִּי י כה) וְצְדִיק יִסוּד עוֹלָם, עַל צְדִיק
דְּלְעִילָא (דָּא א ע"ב) קִימָא עַלְמָא דְּאַתְפְּסִיָּא,
וְעַל צְדִיק דְּלְתַתָּא קִימָא עַלְמָא דְּאַתְגַּלְיָא,
וְהֵינּוּ מְצַדִּיקֵי הַרְבִּים, מֵהֵהוּא צְדִיקָא
דְּעַלְמָא תְּלוּין, מֵאֵי הַרְבִּים אֵלִין דְּאַתְמַר
הַנְּגַלָּה, וְהֵינּוּ מְצַדִּיקֵי הַרְבִּים - מֵאוֹתוֹ צְדִיק שֶׁל הַעוֹלָם תְּלוּיִים. מִי הֵם הַרְבִּים? אֵלֹו שְׁנַאֲמַר

עֲלֵייהוּ הַלְכָה כְּרַבִּים דַּיִנוּן מִסְטָרָא דְאַבְהֵן,
דְּלִית רַבִּים פְּחוּת מִתַּלְת הַלְכָה כְּרַבִּים דָּא
שְׂכִינְתָא.

וּמִתַּמְן (ישעיה ס כא) וְעַמּוּד פְּלִם צַדִּיקִים לְעוֹלָם
יִרְשׁוּ אֶרֶץ, הַאי דַּאֲתַמַּר בְּהַ (שם טו א)
וְהָאֶרֶץ הַדֵּם רַגְלֵי, דָּא שְׂכִינְתָא דַּאֲיְהִי כְּלִילָא
מִעֶשֶׂר סְפִירָן, וּמִתַּמְן אֲתַקְרִיאוּ יִשְׂרָאֵל
מְלָכִים צַדִּיקִים חוּזִים נְבִיאִים מְאִרֵי תוֹרָה
גְבוּרִים חֲסִידִים נְבוֹנִים חֲכָמִים רֵאשֵׁי אֲלִפֵי
יִשְׂרָאֵל.

עֲלֵיהֶם הַלְכָה כְּרַבִּים, שְׁהֶם מַצֵּד
הָאֲבוֹת, שְׁאִין רַבִּים פְּחוּת
מִשְׁלַש, הַלְכָה כְּרַבִּים זוֹ שְׂכִינָה.
וּמִשָּׁם, וְעַמּוּד פְּלִם צַדִּיקִים
לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ, זוֹ שְׁנַאֲמַר
בְּהַ וְהָאֶרֶץ הַדֵּם רַגְלֵי. זוֹ
הַשְׂכִּינָה שְׁהִיא כְּלוּלָה מִעֶשֶׂר
סְפִירוֹת, וּמִשָּׁם נִקְרְאוּ יִשְׂרָאֵל
מְלָכִים, צַדִּיקִים, חוּזִים, נְבִיאִים,
בְּעֲלֵי תוֹרָה, גְבוּרִים, חֲסִידִים,
נְבוֹנִים, חֲכָמִים, רֵאשֵׁי אֲלִפֵי
יִשְׂרָאֵל.

וְרִשׁוּתָא אֲתֵיְהִיב לְאֵלִין נִשְׁמַתִּין דַּאֲתַתְּרִכוּ
מִאֲתַרְיֵיהוּ בְּתַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
וּשְׂכִינְתֵיהּ, לְקַנְנָא בְּהַאי חַבּוּרָא, דַּאֲתַמַּר
בְּהַ (משלי כו י) כְּצַפּוֹר נוֹדְדַת מִן קִנְיָה בֵּן אִישׁ
נוֹדַד מִמְּקוֹמוֹ, וְאִין צַפּוֹר אֵלָא
שְׂכִינָה, שְׁהִיא מְגַרְשַׁת מִמְּקוֹמָה.
זֶהוּ שְׂכַתּוּב שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת
הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ. אֵת,
לְרַבּוֹת שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה, הָאֵם,
שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה. זֶהוּ שְׂכַתּוּב
וּבְכַפְשֵׁיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם,
שְׁשַׁתִּיהֶן גֵּרְשׁוּ מִמְּקוֹמָן, וְלִכְן
שְׁלַח תְּשַׁלַּח - שְׁנֵי שְׁלוּחִים,
אֶחָד מִבֵּית רֵאשׁוֹן, וְאֶחָד מִבֵּית
שְׁנֵי, לְקַיֵּם בּוֹ אֲנִי יְהוָה הוּא
שְׁמִי וּבְכוּדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן.
שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה - וְתִהְלֵתִי
לְפִסְלִים, שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה - בֵּן
אִישׁ נוֹדַד מִמְּקוֹמוֹ, זֶה
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנַאֲמַר בּוֹ ה'
אִישׁ מִלְחָמָה, שְׁגַרְשׁ אַחֲרֵיהֶן.
וְעוֹד, בֵּן אִישׁ נוֹדַד מִמְּקוֹמוֹ, זֶה
מִשָּׁה, שְׂכַתּוּב וְהָאִישׁ מִשָּׁה עֲנּוּ
מָאד, שְׁגַרְשָׁה רִחוּו אַחֲרֵיהֶם.
וְעוֹד, בֵּן אִישׁ נוֹדַד מִמְּקוֹמוֹ - מִי
שְׁהוּא אִישׁ צַדִּיק שְׁהוֹלֵף גַּע וְנָד
מִמְּקוֹמוֹ כְּמוֹ הַשְׂכִּינָה, שְׁנַאֲמַר
בְּהַ וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ,
שְׂכַף פְּרִשׁוּהוּ רַבּוֹתֵינוּ, בְּזַמַּן

מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ, דְּהַכִּי וְלֹא (בראשית ח ט) דַּאֲתַמַּר בְּהַ

שְׁנַחֲרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, גָּזַר עַל
בְּתֵי הַצַּדִּיקִים שְׁיִחַרְבוּ,
שֶׁהוֹלְכִים כָּל אֶחָד נוֹדֵד
מִמְקוֹמוֹ, שְׂדִי לְעֶבֶד לְהִיּוֹת
כְּרַבּוֹ. וְסוּד הַדָּבָר - נִדָּד הוּא
לְלַחֵם אִיהָ, אִי"ה שְׁמַרְחֵם עָלָיו,
אֵף כֶּף - אֵין מְנַהֵל לָהּ וְגו',
וּמִשׁוּם זֶה, דִּי לְעֶבֶד לְהִיּוֹת
כְּרַבּוֹ, וְאֵין לַחֵם אֶלָּא תוֹרָה, זֶה
גֹּרֵם לְבַעֲלֵי הַתּוֹרָה שֶׁהוֹלְכִים
מִגְרָשִׁים.

אֲשֶׁרִי הוּא בַּעַל הַיְשִׁיבָה, בַּעַל
הַמְדָּרֵשׁ, בַּעַל הַתּוֹרָה, שְׁגַם
צְפוּר מְצֵאָה בֵּית, בֵּית
שֶׁנִּשְׁמָעִים בּוֹ דְּבָרֵי תוֹרָה,
שֶׁבְמִקּוֹם שֵׁשׁ שָׁם תוֹרָה, שֶׁהוּא
עֲמוּד הָאֲמָצְעִי - גַּם צְפוּר מְצֵאָה
בֵּית שָׁם, וְלִכֵּן פְּרִשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ,
כָּל בֵּית שְׂאֵין נִשְׁמָעִים בּוֹ דְּבָרֵי
תוֹרָה, לְסוּף תַּחֲרַב, וְאֵלוֹ
שֶׁנִּשְׁמָעִים בָּהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה,
נִקְרָאוּ בִּיּצִים, אֶפְרוּחִים, בָּנִים.
בִּיּצִים - בַּעֲלֵי מִקְרָא, אֶפְרוּחִים
- בַּעֲלֵי מִשְׁנָה, בָּנִים - בַּעֲלֵי
קִבְלָה.

וְעֲלִיָּהֶם נֹאמַר וְהָאֵם רַבְּצַת עַל
הָאֶפְרוּחִים אוֹ עַל הַבִּיּצִים, שֶׁלֹּחַ
תְּשַׁלַּח מֵהֶם. אָבָל עַל בַּעֲלֵי
קִבְלָה נֹאמַר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל
הַבָּנִים, שְׂאֵין שְׂכָל לְדַעַת אֵת
הַשְׂכִּינָה כְּאוֹתָם בַּעֲלֵי קִבְלָה,
וְאֵלוֹ עוֹשִׂים לָהּ דִּירָה
וְלִקְדוּשׁ-כְּרוּף הוּא וּפְוֹרְחִים
עִמָּה, בְּכָל מְקוֹם שֶׁהִיא פּוֹרְחַת,
כְּלָם נוֹדְדִים עִמָּה בְּשִׁלְיחוּתָהּ.
אָבָל הָאֶפְרוּחִים אֵין כּוֹפִיָּהֶם
שְׁלִמִים, שְׁפּוֹרְחִים בָּהֶם, שֶׁהֵם
מִצּוּת עֲשֵׂה, כָּל שֶׁכֵּן בִּיּצִים,
וְלִכֵּן נֹאמַר עֲלֵיהֶם כְּלַפֵּי הָאֵם
שֶׁלֹּחַ תְּשַׁלַּח אֵת הָאֵם.

עַד שְׂאֵמַר דְּבָרִים אֵלוֹ, הִנֵּה זָקֵן
הַיְדוּמָן לוֹ וְאָמַר: וְהָרִי כְּתוּב וְאֵת
הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ! אָמַר לוֹ: זָקֵן,
כָּל הָאֲתִין לְרַבּוּת, וְלִכֵּן לֹא אָמַר

אוֹקְמוּהוּ רַבָּנָן בְּזִמְנָא דְּאַתְחַרְבּ בֵּי מִקְדָּשָׁא
גָּזַר עַל בְּתֵי הַצַּדִּיקִים דִּיחַרְבוּ, דְּאֲזִלִּין כָּל חַד
נוֹדֵד מִמְקוֹמוֹ, דִּדִּי לְעֶבֶד לְמַהוּי כְּרַבִּיָּה,
וְרִזָּא דְמַלְהָ נִדָּד הוּא לְלַחֵם אִיהָ אִי"ה
דְּמַרְחֵם עָלֶיהָ, אוּף הָכִי (ישעי' נא יח) אֵין מְנַהֵל
לָהּ וְגוּמַר, וּבְגִין דָּא דִּי לְעֶבֶד לְמַהוּי כְּרַבִּיָּה,
וְלִית לַחֵם אֶלָּא אוּרִיָּתָא, הָאִי גָרַם לְמֵאֲרִי
תוֹרָה דְּאֲזִלִּין מִתַּתְּרַכִּין.

וְכֹאֵהָ אִיהוּ מְאֲרִי מְתִיבְתָּא מְאֲרִי מְדָרֵשׁ
מְאֲרִי תוֹרָה, דְּגַם צְפוּר מְצֵאָה
בֵּית (תהלים פד ד), בֵּית דְּנִשְׁמָעִין בֵּיהָ שְׁתַּגְּמִי
אוּרִיָּתָא, דְּבִאֲתַר דְּאִית תְּמֹן תוֹרָה דְּאִיהוּ
עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, גַּם צְפוּר מְצֵאָה בֵּית
תְּמֹן, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהּ רַבָּנָן כָּל בֵּית שְׂאֵין
נִשְׁמָעִין בּוֹ דְּבָרֵי תוֹרָה לְסוּף תַּחֲרַב, וְאֲזִלִּין
דְּנִשְׁמָעִין דְּבָרֵי תוֹרָה כְּהוּן אֶתְקַרִּיאוּ בִּיּצִים
אֶפְרוּחִים בָּנִים, בִּיּצִים מְאֲרִי מִקְרָא, אֶפְרוּחִים
מְאֲרִי מִשְׁנָה, בָּנִים מְאֲרִי קִבְלָה.

וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (דברים כב ו) וְהָאֵם רוֹבְצַת עַל
הָאֶפְרוּחִים אוֹ עַל הַבִּיּצִים, שֶׁלֹּחַ
תְּשַׁלַּח מִנֵּיהוּ, אָבָל עַל מְאֲרִי קִבְלָה
אֲתַמַּר (סו) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, דְּלִית
סְכָלְתָנּוּ לְאֲשַׁתְּמוּדָע בְּשִׁכְיִנְתָּא כְּאֲזִלִּין מְאֲרִי
קִבְלָה, וְאֲזִלִּין עֲבַדִּין לָהּ דִּירָה וְלִקְדוּשָׁא כְּרוּף
הוּא וּפְוֹרְחִין עִמָּה, בְּכָל אֲתַר דְּאִיהִי פּוֹרְחַת
כְּלָהּ מְנַדְדִּין עִמָּה בְּשִׁלְיחוּתָא דִּילָהּ, אָבָל
אֶפְרוּחִי לִית גְּדַפִּין דְּלֵהוּן שְׁלִמִין דְּפּוֹרְחִין
כְּהוּן, דְּאֵינוּן פְּקוּדֵי דְעֲשֵׂה, כָּל שֶׁכֵּן בִּיּצִים,
וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר עֲלֵיהוּ לְגַבֵּי אִימָא שֶׁלֹּחַ
תְּשַׁלַּח אֵת הָאֵם.

עַד דְּאָמַר מְלִין אֲזִלִּין הָא סְבָא אֲזַדְמֵן לִיה
וְאָמַר, וְהָא פְּתִיב וְאֵת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ,
אָמַר לִיה סְבָא כָּל אֲתִין לְרַבּוּי, וּבְגִין דָּא לֹא

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארץ עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול הנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: כתבו המקובלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר לימודים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (עיינו קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (עיינו פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אַמֵּן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאַמִּירָן בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אַמֵּן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אַמֵּן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אַמֵּן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עֲלֵינוּ. וַיְחוּם וַיְחַמּוֹל עֲלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֵה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אַמֵּן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוֹל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוֹל עֲלֵיהָ. וַיִּלְוֵה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אַמֵּן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

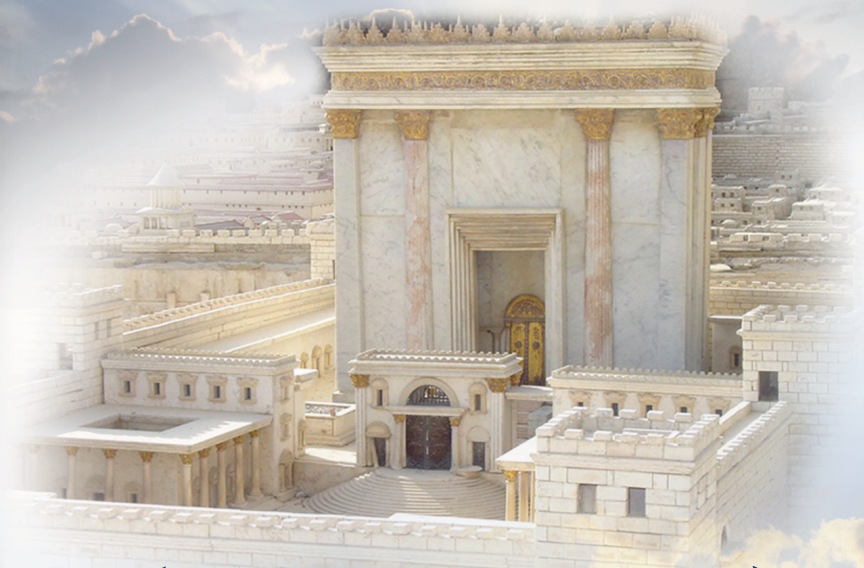
לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

"יוזכר חסדי אבות"

"הגה זה עומד אחר פותלנו"

"הראינו בבנינו ושמחינו בתיקונו"

"ואמרתם פה להי רשכ"

"וישבו פנים לגבולם"

